

λῆλον πρὸς ἐκλογὴν αὐτῶν καιρὸν κατὰ τὰς ἐκαστοτε περιστάσεις.

Ἰθάκη: 1877 Ἀπριλ. 18]30.

Δ^{ος} Γ. Φ. ΓΟΥΛΟΣ ΣΜΙΑΤ
Διευθυντής τοῦ ἐν Ἰθάκῃ Ἀσπεροκοπιεῦ.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Θρέψαι κύνας ὡς σε φάγονται.

Παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν ἐνεργούντων καὶ ποιούντων τι καὶ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν λαμβανόντων. Ἐλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐκ τοῦ Ἀκταίω-νος, υἱοῦ τοῦ Ἀριστέου καὶ Ἄντωνος τῆς Κάδμου, κυνηγοῦ περιφήμου. Οὗτος εἶς τι κυνήγιόν του εἶδε τὴν Ἄρτεμιν γυμνὴν λουομένην, ἐξ οὗ μετεμορφώθη ὑπ' αὐτῆς εἰς ἔλαφον καὶ κατεσπαράχθη ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ θηρευτικῶν κοινῶν.

ἽΟ Θεόκριτος λέγει:

Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὡς το φάγοντι.
καὶ ἐν ἐπιγράμματι εἰς αἶγα θηλάζουσιν λύκον εὐρίσκομεν¹

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαστῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
Ἄλλ᾽ μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
Ἀὐξηθεῖς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλιν θηρίον ἔσται.
Ἢ χάρις ἀλλάξει τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Παρὰ τῷ λαῷ νῦν εὐρίσκονται: «θρέψε λύκον τὸν χειμῶνα νὰ σὲ φάῃ τὸ καλοκαίρι», «κάμε τὸ σταυρὸ σου νὰ βῆγῃ τὸ ἄματι σου», καὶ «κάμε τοῦ λαγοῦ καλὸ νὰ σκωθῇ νὰ φύγῃ.»¹

Τὸ πρῶτον βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐτυπώθη ἑλληνιστί, ὑπὸ Ἕλληνας, εἶνε ἡ Γραμματικὴ τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρεως. Ἐτυπώθη εἰς Μιλάνον κατὰ τὸ 1476 ἔτος. Ἡ ἔκδοσις αὕτη εἶνε σπανία καὶ μεγάλης ἀξίας. Ἀντίτυπον, πλήρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει, τιμᾶται, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ περιωνύμου βιβλιογράφου Brunel, ὑπὲρ τὰ 1000 φράγκα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* ἽΠάρχει οἰκογένειά τις φαρμακερῶν φυτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατατάσσεται καὶ ὁ καπνός.

ἽΕπὶ πολλὰ ἔτη ὁ καπνός ἦνθει μεμονωμένως καὶ ἄγνωστος εἰς ἀπόκεντρό τινα μέρη τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ ἄγριοι, εἰς οὓς ἐδώκαμεν τὰ πνευματώδη ποτά, μᾶς ἔδωκαν εἰς ἀντάλλαγμα τὸν καπνόν, παρ' οὗ ἐζήτουν ἐμπνεύσεις εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις. Διὰ τῆς ἐρασμίας ταύτης ἀνταλλαγῆς τῶν δηλητηρίων ἐνεκαινίσθησαν αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο κόσμων.

Οἱ πρῶτοι οἵτινες ἐνόμισαν ἀναγκαῖον νὰ χῶσωσιν εἰς τὴν μύτην τῶν τὸν καπνόν μεταβληθῆσαν εἰς κόνιν ἔπαθόν τινας καταδιώ-

ξεις. ώΟ Ἰάκωβος Ἀ', βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἔγραψε κατ' αὐτῶν βιβλίον ἐπιγραφόμενον μισοκαπνος. Μετὰ τινα ἔτη ὁ Πάπας Οὐρβανὸς Ἡ' ἀφώρισεν ὅσους ἔπαιρνον ταμβάκον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ποινὴν τοῦ ἀφορισμοῦ, ἐπιτρέψασα εἰς τοὺς κανδηλάπτας νὰ δημοῦσιν τὰς ταμβακοθήκας πρὸς ὄφελός των. ώΟ Μουράτ Δ' ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ ἐπὶ ποινῇ ῥινοτομίας.

Χρήσιμον φυτὸν δὲν θὰ ἀντεῖχεν εἰς τόσας καταδιώξεις.

Πρὸ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης, ἐὰν ἄνθρωπός τις ἐφαντάζετο νὰ εἶπῃ: «Ἵς εὐρωμεν τρόπον νὰ εἰσπράττῃ τὸ δημόσιον μερικὰ ἑκατομμύρια ἀπὸ κανένα ἐκούσιον φόρον. ἽΗ τέχνη εἶναι νὰ πωλῶμεν πράγματι, τὸ ὁποῖον ἦλοι νὰ μεταχειρίζονται, τὸ ὁποῖον νὰ ἦναι ἀναπόφευκτον. ἽΥπάρχει εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐν φυτῶν φαρμακερώτατον. ἽΕὰν ἐκ τῶν φύλλων του ἐκθλίψῃς ἔλαιον, μία μόνη σταγὼν φονεῦει ζῶον διὰ φοβερῶν σπασμῶν. ἽἽς ἐκθέσωμεν εἰς πώλησιν τὸ φυτὸν τοῦτο, μεταβληθῆμεν εἰς κόνιν, ἡ κομμένον εἰς μικρὰ τεμάχια. ώΘὰ τὴν πωλῶμεν ἀκριβιώτατα καὶ θὰ εἶπωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ χῶνουν τὴν κόνιν εἰς τὴν μύτην των.

— ώΘὰ τοὺς ἀναγκάσῃς διὰ νόμου;

— Θεὸς φυλάξοι! Σὲ εἶπα ὅτι θέλω φόρον ἐκούσιον. Διὰ τὸν κομμένον καπνόν, θὰ εἶπωμεν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς νὰ τὸν ἀνάπτουν καὶ νὰ τὸν ἀναπνεύουν.

— ἽἌλλὰ θὰ ἀποθάνουν.

— ώΟχι δά! ώΘὰ εἶναι μόνον ὀλίγον ὄχροϊ. ώΘὰ ἔχουν πόνους τοῦ στομάχου, ζάλας καὶ ἐνίοτε κωλικόπονον καὶ αἰμοπτυσίαν. Τίποτε περισσότερο! ἽΕλησημόνησες τὴν παροιμίαν «ἡ ἔξις εἶναι δευτέρα φύσις;» ώΟ ἄνθρωπος ὁμοιάζει μάχιραν τῆς ὁποίας ἡλλαξαν τρεῖς φορές τὴν λεπίδα καὶ δύο τὴν λαβὴν. Δὲν ὑπάρχει πλέον φύσις διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ μόνον ἔξις. Οἱ ἀγορασταὶ μᾶς θὰ μιμηθοῦν τὸν Μιθριδάτην, ὅστις συνείθισε νὰ καταπίνῃ δηλητήριον. ἽΕκεῖνοι πάλιν, οἱ ὁποῖοι θὰ χῶνουν τὸν καπνόν εἰς τὴν μύτην των, θὰ περνοῦνται, θὰ ἔχουν ἀποφορᾶν, θὰ χάσουν βαθμηδὸν τὴν ὄσφρησιν καὶ ἡ μύτη των θὰ ὁμοιάξῃ ἔσθην διχαρῆς ἐκδόριον.

— Καλὲ τί λέγεις! Μὰ μυρίζε, λοιπὸν ὄρατα;

— Κάθε ἄλλο! ἽἘξ ἐναντίας, μυρίζε ἄσχημα. Σὲ ἔλεγα λοιπὸν ὅτι θὰ πωλῶμεν τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ πολὺ ἀκριβὰ καὶ ὅτι θὰ τὸ καταστήσωμεν μονοπώλιον.

— Καλέ μου φίλε, δὲν σὲ χρειάζεται μονοπώλιον. Κανεὶς δὲν θὰ σοῦ διαμφισβήτησῃ τὸ προνόμιον τῆς πωλήσεως πράγματος, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔχῃ ἀγοραστὰς. Σὲ συμφέρει καλλίτερον νὰ ἀνοίξῃς ἐργαστήριον καὶ νὰ ἐπιγράψῃς ἄ-
νοθεν

1. ἽἌσπερις, ὑπὸ Πυθίου Φουστῶνου.